

נאשם נאור עם בגין
אין גיבוי

מאשים לוריא עם בגין
ראיון בילעדי

ולכתוב את הידיעה על נייר אחר. לצורך זה נחו המתלונן לנאשם דף קטן של חברת הנסיעות "לופטהאנזה", שהיה כרוסו, והנאשם כתב את הידיעה ככתב ידו על גבי דף זה (להלן - הידיעה), בנוסח דלקמן:

"ק. צריך שעכשיו (או השנה) תפעילו לחץ על ישראל לעשות ויתורים בענין "האוטונומיה" למען היציבות במזה"ת.

ש. למה אנחנו ולא אתם? לכם זה יותר פשוט

ק. כי לי יש בחירות השנה

ש. גם לי יש בחירות השנה

ק. כן. אבל לך אין יהודים."

גיבוי נאור על שיחת הנשיא קרטז והקנצלר שמידט*
יהודים של שמידט

כאשר מונה נאור כמוכיר הממשלה, היה ברור לכל שהמינוי הוא פוליטי-מישפחתי. נאור הוא בנה של חברת-הכנסת לשעבר אסתר רזיאל-נאור, אחותו של מפקד האצ"ל הראשון דוד רזיאל. מייד לאחר כניסתו לתפקיד התחיל נאור להסתבך, כאשר מסר הודעה מכוללת על מצבו הבריאותי של ראש-הממשלה, ולאחר מכן בפרשת הגילוח הלא-מוצלח של שפמו. מאוחר יותר הסתבך נאור כאשר נודע על יחסיו עם איש הטלוויזיה אדי סופר, שביקש לעניינו בגיהול טלוויזיה מיסחרית בכבלים בעת היותו מזכיר-הממשלה. כאשר נפתח לפני כמה שבועות הדיון נגדו בפרשת לוריא, התפרק נאור בצורה תמוהה כלפי כתב הטלוויזיה הישראלית דן סממה, ואחר-כך התנצל.

אך כל הפרשיות הללו מחוירות לעומת פרשת לוריא. קשה להשתחרר מן ההרגשה כי בפרשה זאת לא כל האחריות כולה מוטלת על נאור, וכי הוא נאלץ לשלם את המחיר, כדי להביא להשתקת העניין.

העובדה שראש-הממשלה לא הפיק את כל הלקחים מפרשה זו של המינוי הפוליטי-מישפחתי האומלל, אינה זקוקה כבר להוכחה. את נאור יחליף בתפקידו בן אחר של "המישפחה הלוחמת", דן מרידור. מרידור אינו בנו של השר יעקב מרידור, כפי שסוברים רבים בטעות, אלא בנו של איש אצ"ל אחר לשעבר, הח"כ המנוח אליהו מרידור, שגם הוא היה ידיד קרוב לבגין.

כל מכריו של מרידור הצעיר טוענים כי הוא פרקליט צעיר ומוכשר, בעל כושר ביטוי מעולה. אך כאלה יש לא מעט גם בתנועת החרות. מדוע דווקא בן של המישפחה הלוחמת? כאשר נשאל על כך אריה נאור, הוא השיב: "אין כאן שום דבר מוזר. ראש-הממשלה הוא האיש שצריך למנות את מזכיר-הממשלה, והוא מינה אותו. זהו תפקיד רגיש במיוחד, המחייב יחסים של אמון אישי."

למנחם בגין יש יועץ מקורב, מזכיר לישכתו יחיאל קדישאי, ויש לו גם יועץ משלו לענייני עיתונות, לא ברור מדוע צריך גם מזכיר הממשלה כולה להיות כה מקורב לבגין.

מה יעשה נאור אחרי שיסיים באפריל את תפקידו, בתום חמש שנים לכהונתו? הוא מסרב לפרט. אך בין התפקידים שמדובר בהם, נמצא תפקידו של ראש שליחי העלייה בארצות-הברית. יתכן שכמה שנים הרחק מכלייהתיקשורת הישראליים, שלא היטיבו עם אריה נאור, יועילו לכל הצדדים.

* קטע מכתב התובענה.

אידי-עיתונות שפרינגר
יחסים מיוחדים

קשה להניח שנאור, מיזמתה, וללא גיבוי ראש-הממשלה, היה מוכן להרחיק לכת עדיכדיכך בתמיכה בעיתונו של שפרינגר נגד התביעה הכספית שהגיש לוריא. ואכן, בעיתון הירושלמי כל העיר התפרסם בדצמבר 1981 קטע משיחה בין העיתונאי-החרון יצחק שמואלי ("האיש שעומד תמיד מאחורי כתפו של בגין") ובנו נאור. לפי דברי שמואלי, הוא ביקש מנאור שלא לנסוע לגרמניה כדי להעיד במישפט. ונאור אמר לו לבסוף כי הוא נוסע על דעת ראש-הממשלה.

הדרך הפשוטה ביותר לפתור את הפרשה היא לומר כי מקורה בכישרונו הבלתי-רגיל של נאור להסתבך. נאור ידוע כאדם אינטליגנטי מאוד, איש שיחה נעים, האוהב את מנעמי החיים, ומחבב במיוחד קוניאק צרפתי מסוג קורבואזיה. עוד לפני מינויו כמוכיר הממשלה, הסתבג נאור בעבודתו כעורך-חדשות ברדיו. הוא נהג לשרבב לניסוח החדשות את דעותיו הימניות הקיצוניות, ובעת ביקורו של הנרי קסינג'ר בארץ ריגל הסכם ההפרדה, חשדו בנאור שהביא לידיעת אנשי גוש אמונים, שרצו להפגין נגד קסינג'ר, מידע על תנועותיו. מידע זה הגיע אליו בתוקף תפקידו ברדיו.

צריך לצייר למען שישה מיליוני יהודים שאינם כבר, נכונותו של נאור להגן על דיולט בניסיונות כאלה, היתה עלולה לעורר שאלות.

● לוריא סיפר למקורביו כי אחת הסיבות החשובות לסיכוך שלו עם דיולט היתה העובדה, שעיתון זה מעסיק את הקריקטוריסט היקס, מי שצייר קריקטורות אנטי-שמיות בתקופת שילטון הנאצים והשוואה בגרמניה. נאור טען שעובדה זו אינה ידועה לו, אך שוב הוא עלול להיות מוצג כמי שמגן על קריקטוריסט אנטי-שמי מפני קריקטוריסט ישראלי ששירת בחיל הצנחנים הישראלי.

● נאור שיגר ב-9 בינואר אשתקד מכתב אל אפרים להב, ובו הוא תומך בגירסת דיולט נגד לוריא. יומיים לאחר מכן הוא שלח מכתב נוסף, ובו תמיכה מסוימת בגירסתו של לוריא. בבית-המישפט הגרמני, בעדות שנתן בחדש דצמבר 1981, חזר נאור לגירסה הראשונה. באחת ההודמנויות במהלך חקירתו על-ידי פרקליטו של לוריא, נאמר לנאור כי אינו חייב להעניק הצהרות העלולות להפיל, אך הוא עמד על כך שהוא אומר אמת, ושאינו שום אפשרות להפיל משום שלא מתנהל נגדו הליך פלילי.

כישרון בלתי-רגיל להסתבך

תמונה המצטיירת ממסכת עובדות זו היא ברורה. בין נאור ולישכת ראש-הממשלה בישראל מחד גיסא, ובין אכסל שפרינגר ורשת עיתוניו בגרמניה מאידך גיסא, נטוטה מערכת-יחסים מיוחדת במינה. לראש-הממשלה ולתנועת החרות לא היה נוח שמערכת יחסים זו תיחשף עתה.

בגין עושה שימוש רב בנאומיו בטיעונים הלקוחים מן השוואה, ובתיאור מעשי הנאצים ביהודים. סיכוך

קריקטורה של היקס, 1941*
אנטי-שמי נגד צנחן ישראלי

נאור-לוריא היה עלול לחשוף תופעה מוזרה: בשעה שבגין נוף בשמידט וכופר בזכותם של הגרמנים להטיף מוסר לישראל, נותנת לישכתו סיוע נדיב לרשת עיתונים שבה מועסק גם קריקטוריסט שצייר קריקטורות אנטי-שמיות, ומקיימת קשרים מיוחדים במינם עם איל העיתונות הגרמני שאולי גם סייע לליכוד במערכות הבחירות שלו.

* הכותרת מתחת לקריקטורה: "ההגרים יהודיים,

1941"